

Varigheden for Indkaldelserne fra 120 til 60 Dage. Jeg tror, at man ved at indbefomme denne almindelige Fordring letter de personlige Byrder ganske betydelig, og at en saadan Indbefommen vist altid vil blive modtagen med Taknemmelighed. Jeg skal ikke atter denne Gang udtale mig om den Tjenstturnus, der foreslaas. Jeg nærer nogen Frygt for, at den meget snart vil vise sig mindre helbig, navnlig fordi det vilde være meget vanskeligt at bestjæftige især ved den 3die Bataillon den første Del af Befalingspersonalet, og at dette vilde give Anledning til, om jeg saa maa kalde det, Driveri, der vilde have en uheldig Indflydelse.

Et Afsnit maa jeg derimod give mit fulde Bifald, og det er det om Hærens Natter, som virkelig i næsten alle Punkter maa siges at tilfredsstille alle rimelige Fordringer. Jeg kunde nok have ønsket, at Tæsningsartilleriet havde erholdt et endnu større Antal af Sergenter, navnlig naar der ses hen til, at disse Kompagnier dog altid ere væsentlig større end de andre Afdelingers Kompagnier. — Om Undervisningsanstaltens Ordning skal jeg ikke sige Meget. Jeg kan i Et og Alt være tilfreds dermed, og jeg tror ligeledes — som allerede bemærket af den ærede Drøftører — at Elevskolen for Fremtiden bedre vil opfylde sin Bestemmelse, fordi Officersskolens Organisation er bleven en anden. Bestemmelserne om Forfremmelser og Afgang kan jeg ligeledes erklære mig enig i, saa meget mere som jeg ser, at det ærede Udvalg ogsaa finder, at et Forfremmelsesraad ikke bør optages, og at Tilskedebeværelsen af et saadant ikke er ganske forenelig med Krigsministerens Konstitutionelle Ansvar. Med Hensyn til Aldersgrænserne skal jeg dog bemærke, at det vedvarende forekommer mig helbigere at sætte Kapitainernes og Lieutenanternes Aldersgrænse noget højere. Vi have jo Erfaring for, at mangfoldige af de for Aldersgrænsen kaldte Kapitainer og Lieutenanter have været fuldkommen tjenestedygtige. Skulde enkelte blive utjenestedygtige, forinden de naa den lovbestemte Aldersgrænse, vil Krigsbestyrelsen jo altid kunne afskedige dem, og skulde atter paa den anden Side Andre i længere Tid bevare deres fuldstændige Legemskraft, deres hele Bevægelighed og Brugbarhed, saa er der jo ingen Grund til ikke at lade dem blive staaende, uagtet de ikke mere have Ret til at avancere. De stoppe jo ikke Avancementet, og man vilde i mange Tilfælde komme til at angre, at man havde maattet afskedige i enhver Henseende tjenestedygtige og brugbare Officerer altfor tidlig. Dertil kommer endnu, at, hvis Lovforslaget skulde blive vedtaget, saa vil Lieutenanternes Antal blive væsentlig størket i Forhold til Kapitainernes og saaledes altfaa give Anledning til et daarligere Avancement, hvilket atter vil bevirke, at et større Antal naaer den tidlige Aldersgrænse. At en saadan

er fastslaaet for Sværnet, forekommer mig ikke at være af nogen som helst Betyning. De Fordringer, som stilles til Lands og til Vaads, ere jo meget forskellige, og jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt det er ønskeligt at have disse lave Aldersgrænser ved Marinen. — Om Hærens Besæthed har jeg ikke noget Videre at sige. Jeg er meget taknemlig for, at man atter har forøget Batteriernes Besættelsestotal til 92, saaledes at man nu vil være istand til strax mindst at rykke ud med Kanonlinien eller, saafremt man efter de stedfindende Forhold skulde ønske det for mere hensigtsvarende, med en Del af Kanon- og Voglinien. — Med Hensyn til Bestemmelserne om Kjøbenhavns og Bornholms Væbning har jeg intet Videre at bemærke.

Da jeg nu saaledes har gennemgaaet Lovforslagets vigtigste Afsnit, kan jeg gaa over til at omtale det af to ærede Landsstingsmænd fra Kjøbenhavn stillede Ændringsforslag, som tilsigter, at de Følk, som ikke have opnaaet tilstrækkelig Uddannelse, forlovs kunne optages til forfatte Tjeneste, medens de Følk, som have vist stor Færdighed i Gymnastik og Skydning, forlovs kunne hjemsendes. Med Hensyn til den første Bestemmelse har jeg ikke Noget at bemærke. Denne Bestemmelse finder jo allerede Anvendelse nu, idet man holder tilbage i Tjenesten saadanne Følk, som have vist sig ulærvillige, eller som have vist Ulyst og Dovenskab. Dette finder jeg er en udmærket Spore for Alle, og jeg kunde derfor meget have ønsket, at denne Bestemmelse var bleven bibeholdt. Hvad den anden Bestemmelse angaar, da skal jeg ganske vist erkjende, at de Følk, som udmærke sig ved Færdighed i Gymnastik eller Skydning, burde have et Fortrin, men jeg er meget betænkelig ved at give dem et saadant, fordi det dog kun vilde kunne finde Sted ved Fodfolket. Ved de andre Vaaben, hvor der jo maatte have Følk, der ere ligesaa høje, ligesaa fortrinlige i Gymnastik og Skydning, vilde dette jo slet ikke betale sig, og derved vilde der altfaa komme en Uligighed frem, som vil være meget sødelig for dem, som ikke kunne erholde nogen som helst Godtgjørelse for tidligere erhvervede Færdigheder. Jeg maa dertil endvidere bemærke, at Færdighed i Gymnastik og Skydning ganske sikkert ere Egenstaber, som man maa paastjønne hos Soldaten, men for Feltsoldaten har selv den største Dvæls i Skydning kun overmaade lidt at sige, naar Bedkommende ikke dermed forbinder Sindssro og kan bevare den Koldblodighed under en fjendelig Lid, der er nødvendig, for at han kan have nogen som helst Nytte af sin Færdighed. Hvis man altfaa kunde bedømme dette, vilde jeg ikke negte, at en saadan Egenstaber i Forbindelse med den Færdighed i Skydning, Soldaten viser i Fredens Dage, vilde være et Moment, der kunde tale Noget for at begunstige ham med Hensyn til hans Tjenestetid. Men da dette er umuligt, og den bedste Skytte kan være den allerdaarligste Soldat under Fægtningsfor-